

50 Øre. Efter min Opfattelse forhøjer man tværtimod den Minimalydelse, man vil have skal ydes de arbejdsløse, og det er formentlig ikke at gøre Adgangen til at danne Arbejdsløshedskasser lettere, men tværtimod en Bestemmelse, der vanskeliggør Oprettelsen af flere Kasser. Jeg har ikke, hvad jeg ogsaa i Udvalget har gjort opmærksom paa, kunnet se, at det var en Lettelse. Der kunde for den Sags Skyld lige saa godt alene staa 70 Øre \times 50, det er alligevel det, man hellere vil, i Stedet for de 50 \times 75.

Der er kommet en Bestemmelse ind om værnepligtige, og jeg forstaaer godt, at Ministeren har ønsket at stille de værnepligtige noget gunstigere end efter det oprindelige Forslag. Jeg har ikke noget derimod, uagtet det naturligvis vil betyde mere Ydelse fra de paagældende Kasser, men det er rigtigt at hjælpe de værnepligtige, naar de have været Soldater og ikke kunne faa noget at bestille, til en Understøttelse. De kunde under de Forhold, som ellers kunde opstaa i Kasserne, være afskaarne fra at faa Hjælp. Nu er det slaaet fast, at forudsat, at de have været — indbefattet deres Tjenestetid som Soldat — i alt 12 Maaneder Medlemmer, skulle de have Ret til Understøttelse, naar de have betalt 3 Maaneders Kontingent. Det er en Fordel for de værnepligtige, og det kan jeg godt unde dem.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg fandt Anledning til at gøre, idet jeg i øvrigt kan slutte mig til Betænkningen og Ordførerens Omtale af Ændringsforslagene og til den Glæde, som er udtrykt over, at man har kunnet samle alle Parter om denne, ikke alene for Arbejderne, men vistnok for hele Samfundet, overordentlig vigtige Sag. Derfor er det kun mit Ønske nu, naar man fra vor Side har resigneret, at man da snart maatte se dette Lovforslag blive til det, det skal være, en Lov, som kan gøre Gavn ude i det levende Liv. Saa tænker jeg mig, at til Trods for, at der kan være nogen Modstand fra enkelte Sider, til Trods for, at der kan være nogen Vanskelighed ved at faa oprettet Kasser, ville i alt Fald en Del af dem, som ikke nu have saadanne Kasser, bestræbe sig for at faa dem, og saa har Loven kun gjort godt. Det er ikke, fordi jeg ønsker at slaa fast, at jeg skal have Ret, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg antager, at naar Loven træder ud i Livet, og vi om 5 Aar skulle optage den til Revision, vil det desværre, kan jeg sige,

vistnok vise sig, at Bestemmelsen om de 70 Dage \times 50 har været en stærkt medvirkende Aarsag til, at de daarligst stillede Fag ikke have oprettet Arbejdsløshedskasser, men saa kan det vel til den Tid have faaet saa stærke Udtryk, at man fra Lovgivningsmagts Side vil være mere tilbøjelig til at høre paa de Krav, der da maatte fremkomme.

Dermed skal jeg anbefale at stemme for samtlige Ændringsforslag, idet jeg gentagende præciserer, at det, som ogsaa sagt fra anden Side, er et Forsøg, vel at mærke, jeg opfatter det ikke som et Forsøg, man kan opgive, men som et Forsøg, der efterhaanden kan udvides, forbedres, hvor man bibeholder Grundtanken i den Sag, der lovgives om, og søger at forbedre Udførelsen, saa at Foranstaltningen i større Grad kommer dem til gode, for hvem denne Lov gives.

Birek: Naar der er blevet Enighed om dette Forslag, er det ikke blot, fordi der fra andre Partiers, men ogsaa fra min Side, har været udvist en stor Del Resignation, thi det, at jeg har sluttet mig til Forslaget uden at gøre et Særstandpunkt gældende i Udvalget, skyldes mere Ønsket om at faa en enstemmig Betænkning ind til det høje Ting, end just det, at jeg har været tilfreds med alle Paragrafferne. Der er et Par, som ikke forekomme mig heldige. Jeg tænker først og fremmest paa § 9, der taler om det kommunale Tilskud. Jeg tror, at hvis Tanken med § 9 er, at Kommunen skal udfinde, enten direkte eller ved Hjælp af Arbejdsløshedsinspektøren, hvor det enkelte Medlem af Sygekasserne bor, for at give ham Tilskud til hans Præmie, vil enhver af de Herrer, der have haft med kommunale Sager at gøre, indse, at det vil blive en meget vanskelig og omstændelig Vej. Jeg tror, at den eneste mulige Maade, hvorpaa der kan gives kommunalt Tilskud til Kasserne, bliver den at give det til lokale Afdelinger af faglige Kasser eller til lokale Kasser, idet da Arbejdet med at finde, hvorledes og hvem der skal have Understøttelse, bliver let. Paa den Maade, det staaer i § 9, tror jeg vedblivende, at Paragraffen bliver meget vanskelig at føre ud i Livet. Der har imidlertid i Udvalget været et almindeligt Ønske om ikke at røre ved § 9, som man i nogle Retninger betragter som saa skør som Glas. Det har jo i Kommissionen voldet meget Arbejde, at faa den flikket sammen paa den Maade, man mente, man kunde forsvare. Jeg